

РЕШЕНИЕ

№ 172

гр. София, 16.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО XII ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ани Захариева

Членове: Аделина Иванова
Доротея Кехайова

при участието на секретаря Станимира П. Делийска като разгледа докладваното от Аделина Иванова Въззивно наказателно дело от частен характер № 20221100604286 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава XXI НПК.

На 01.12.2021г., СРС 16-ти състав е постановил по НЧХД № 16785/2019г. Присъда, с която е признан подс.В. Н. С. за виновен в извършени на 18.09.2019г. в гр.София две отделни престъпления против личността – съответно по чл.148 ал.2 пр.1 вр.ал.1 т.1, т.2, т.3 и т.4 вр. чл.147 ал.1 пр.1 НК, за което престъпление му е наложено наказание глоба в размер на 5 000лв., и по чл.148 ал.1 т.1, т.2, т.3 и т.4 вр. чл.146 ал.1 пр.1 НК с наложено наказание глоба в размер на 3 000лв.

Против присъдата е подадена въззивна жалба от адв.А.Я., защитник на подсъдимото лице с отправено алтернативни искания за нейната отмяна и постановяване на нова оправдателна присъда и за двете процесни престъпления, за изменение на атакувания съдебен акт с намаление на наложените наказания за двете отделни престъпления и за отмяна на първоинстанционната присъда и връщане на делото за ново разглеждане от основния съд, поради допуснати съществени процесуални нарушения на процесуалните правила. В депозираната въззивна жалба и в подкрепа на горните искания е наведен бланкетният довод за неправилност и необоснованост на обжалваната присъда и постановяване на същата в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения, като в тази насока липсват изразени подробни аргументи. По мнение на защитата, такива ще бъдат развити в нарочно допълнително писмено изложение след изготвяне на мотивите към съдебния акт, но

подобни писмени бележки не са представени, въпреки предоставената за това възможност.

Депозираната въззивна жалба е подадена в преклузивния срок по чл.319 ал.1 НПК. Спазени са и изискванията на процесуалния закон както за нейната форма и съдържание, така и за движението ѝ съгл.чл.321 НПК.

Атакуваната присъда е от категорията актове, подлежащи на проверка по реда на глава XXI НПК.

В процесната въззивна жалба не се отправят искания за събиране на нови доказателства.Подобно искане не е отправено и в с.з., но служебно настоящият съдебен състав намери за нужно събирането на допълнителни доказателства.В тази вр. от страна на повереника на частния тъжител бе представена статия от в-к 24 часа от 16.09.2019г. с интервю на същия, която бе приобщена към доказателствения материал в хода на проведеното въззивно съдебно следствие.

В хода на съдебните прения адв.А., служебен защитник на подсъдимия, бе лаконично и единствено отправи искане за отмяна на постановената от СРС осъдителна присъда, без да навежда конкретни доводи в подкрепа на същото.

Повереникът на частния тъжител, в лицето на адв.Г., изрази становище за правилност и законосъобразност на обжалвания съдебен акт, като пледира за неговото потвърждаване.Приема, че изложеният от основния съд доказателствен анализ, посочените факти и правни аргументи са изчерпателни и по същество правилни.Повереникът застъпва позиция за реализирана от подсъдимия деятелност, запълваща от обективна и субективна страна процесните престъпления, предмет на предявеното частно обвинение.

Самият частен тъжител не се явява в с.з. и не изразява становище по същество на процесния спор.

Не се явява и подс.С., редовно призован, поради което същият не упражни правото си на лична защита и на последна дума.С оглед характера на настоящото производство по въззивна проверка на първоинстанционна присъда по предявено частно обвинение, присъствието на подсъдимия не се явява задължително такова.В случая същият сам и по свой избор се е лишил от възможността за упражняване на горните му права.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД дължи цялостна проверка досежно правилността на обжалваната присъда – нейната законосъобразност, обосновааност и справедливост в контекста на отправените оплаквания и приобщената доказателствена съвкупност, съобразно изискванията на чл.314 НПК.

За да постанови обжалваната присъда, СРС е провел прецизно съдебно следствие, при гарантиране правото на процесните страни за участие и представяне на доказателства в подкрепа на защитаваната от тях теза.Фактичестката обстановка е подробно изяснена от първостепенния съд. По делото са събрани в необходимия обем и по съответния процесуален ред доказателствата, нужни за неговото правилно решаване.Въз основа на

събраните и проверени по реда на НПК доказателства и доказателствени средства са направени правилни фактически изводи, напълно споделими и от въззивния съд, поради което същите ще бъдат пресъздадени лаконично в настоящия съдебен акт.

Подсъдимият В. Н. С. е българин, български гражданин, роден на **** в гр.Ямбол, осъждан, с висше образование, ЕГН ***** и постоянен адрес гр.София бул.*****

За участие в проведените на 26.03.17г. в страната парламентарни избори за 44-то НС била регистрирана КП „Обединени патриоти – НФСБ, А. и ВМРО“.

След самите избори народните представители, избрани от многомандатни избирателни райони с регистрация на горепосочената КП, провели на 18.04.17г. Общо събрание, на което взели следните решения – т.1 образуват парламентарна група на народните представители от регистрираната КП „Обединени патриоти – НФСБ, А. и ВМРО“; т.2 името на парламентарната група било формулирано като „Парламентарна група на Обединени патриоти“ и т.3 поименно били посочени имената на депутати, включени в ръководството на парламентарната група, като подс. С. бил избран за ръководител, наред с лицата В.С. и К.К., а тъжителят И.В. бил избран за зам.председател, наред с лицата Д.Ч. и В.К.. Самото Решение било подписано от подс.С.. На следващия ден 19.04.17г. приетото Решение № 1/2017г. било входирано в канцеларията на НС.

На 16.09.2019г. във в-к 24 часа било публикувано интервю с тъжителя И.В. – по време на същото бил коментиран и определен вътрешен за парламентарната група конфликт и изразената теза от подсъдимия, че следва парламентарната група да бъде разпусната, тъй като без ПП А., същата не била легитимна, като по този повод тъжителят отговорил „А. никога не е фигурирала в името“.

На 18.09.2019г. отново във в-к 24 часа било публикувано и интервю с подс.С..По време на същото била обсъждана горната статия от 16.09.19г., като във вр. с изразеното от тъжителя становище подсъдимият изрича следните думи „И. В. ... казва следната лъжа ... И. В. е лъжец“ и лъжата се изразява в това, че името на А. не фигурира в наименованието на регистрираната КП Обединени патриоти – НФСБ, А. и ВМРО; по-долу в статията и визирайки отново тъжителя, подс.С. заявил „човекът само след няколко години депутатство лъже ... В. е зам.председател на ВМРО ... зам.председателят на ВМРО лъже брутално в голяма централна медия“

Така възприетата от въззивния съд фактическа обстановка е разширена в сравнение с тази, описана в мотивите към проверяваната присъда – същите са съсредоточени само и единствено касателно обстоятелството на дадено от подсъдимия интервю и изречените от него думи, а не съдържа описание досежно предходните събития, свързани с регистрацията на КП„Обединени

патриоти – НФСБ, А. и ВМРО“, с взетото от избраните народни представители Решение № 1/2017г. и дадено от тъжителя В. интервю на 16.09.19г. По мнение на въззивната инстанция тези последни обстоятелства са значими такива, а и за същите са събрани доказателства в хода на проведеното първоинстанционно съдебно следствие. Т.е. описаната по-горе фактическа обстановка не се различава от възприетата от СРС, но съдържа обстоятелства, които я допълват.

Съотносимите към процесния спор обстоятелства се приемат за установени от събраните по делото доказателства, проверени и преценени по отделно и в тяхната съвкупност при спазване принципите по чл.13, чл.14 и чл.107 ал.3 и ал.5 НПК.

В процесуален аспект настоящият състав на СГС не констатира нарушения в доказателствената дейност на основния съд при извеждане на фактическите положения във връзка с поведението на подсъдимия и във вр. с фактите, обуславящи съставомерност на процесните престъпления.

Инкорпорираният доказателствен материал обхваща **показанията на свидетеля Д.Ч. и писмени доказателства** – публикувани статии от в-к 24 часа от 16.09.19г. и от 18.09.19г., Решение № 1/2017г. за образуване на парламентарна група с наименование „Парламентарна група на Обединени патриоти“, ведно със списък на избраните народни представители от горната парламентарна група.

Правилно първостепенният съд кредитира горните писмени доказателства. Същите съдържат релевантни по делото факти – на тази доказателствена база се установява по безспорен начин фактът на извършена и то преди изборите за 44-то НС регистрация на КП „Обединени патриоти – НФСБ, А. и ВМРО“; установяват поименно лицата, избрани за народни представители от така регистрираната коалиция и доколкото имената на подсъдимия и на частния тъжител фигурират в този списък, то се приема за безспорно доказано и длъжностното им качество на депутати към инкриминираната дата; въз основа на представеното по делото Решение № 1/2017г. се установяват взетите от парламентарната група решения, като изрично под т.2 от решението е вписано, че името на парламентарната група е „Парламентарна група на Обединени патриоти“, като на това решение е дадено гласност, депозирайки го в деловодството на НС. Т.е. само и единствено коалиционното обединение на трите отделни политически партии носи името КП „Обединени патриоти – НФСБ, А. и ВМРО“, което реално включва името и трите отделни политически партии, но наименованието на парламентарната група е само и единствено „Парламентарна група Обединени патриоти“.

От приобщените към доказателствената съвкупност две отделни статии от в-к 24 часа се установява от една страна датата на дадените от тъжителя В. и от подс.С. интервюта, съответното първото интервю е от 16.09.19г., а второто от 18.09.19г., а от друга страна се установяват и изречените от тях

думи, а именно тъжителят коментира името на парламентарната група и в тази вр. заявява „А. никога не е фигурирала в името“, а подсъдимият обсъжда името на създадената коалиция с наименование „Обединени патриоти – НФСБ, А. и ВМРО“ и изрича инкриминираните изрази, изчерпателно посочени както по-горе в настоящия съдебен акт, така и в постановената от СРС присъда и изготвените към нея мотиви.

В хода на първоинстанционното съдебно следствие е разпит и св.Д. Ч., чиито показания са правилно анализирани и оценени от основния съд. Изграден е обоснован извод за ирелевантност на дадените показания, тъй като преимуществено същите са съсредоточени относно обстоятелства, свързани с начина на сформирание на коалицията с цел регистрирането ѝ за участие в парламентарните избори през 2017г. – тези обстоятелства са несъотнесими, доколкото в случая тъжителят В. говори за наименованието на парламентарната група и по този повод в последствие именно подс.С. го нарича лъжец.Разбира се, следва да се посочи, че св.Ч. излага и твърдението за взето още преди изборите решение за наименованието на парламентарната група, а именно „Обединени патриоти – НФСБ, А. и ВМРО“.В тази им част показанията се приемат за съотнесими такива, но същите противоречат на писмените такива, в частност на самото Решение № 1/2017, анализирано по-горе.Нещо повече – дебело се подчертава, че св.Ч. описва обстоятелства, реализирани преди учредяване на 44-то НС, респ. дори преди приемане на горепосоченото решение от 18.04.17г. и доколкото в тази насока показанията му се явяват единственият доказателствен източник, то съдът ги прима за достоверни такива.Съобразно обаче приетото в последствие Решение № 1/2017г., наименованието на парламентарната група е различно такова от заявеното от свидетеля, което е признак за промяна волята на избраните народни представители.В кръга на последните и видно от приложения по делото списък, настоящият тъжител и подсъдимият са избрани за народни представители.

Съдържащите се в горепосочените доказателствени източници фактически данни са анализирани от СРС и не се констатира неправилна, превратна или в нарушение на правилата на логиката оценка на доказателствата, което да постави под съмнение верността на възприетата фактическа обстановка. Не се установява и отклонение от въведения с нормата на чл.305 ал.3 НПК стандарт за изготвяне на мотивите към постановената присъда, които са убедителни и това позволява на процесните страни и на контролната инстанция да проследи начина на формиране вътрешното убеждение на решаващия съд.Всички доказателствени материали са обсъдени и направеният в тази вр. доказателствен анализ се отличава с прецизна обстоятелственост и аналитичност, като е обсъдена достатъчността, надежността и достоверността на източниците на информация.Излагайки обстоен анализ на събраните доказателства и средствата за тяхното установяване, първостепенният съд успешно е защитил правилността на изводите по фактите.Липсват основания за промяна на последните.

В тази вр. се подчертава, че в хипотезата на изразено съгласие с доказателствения анализ и оценъчната дейност на предходната инстанция, въззивният съд не е длъжен да обсъжда подробно съвкупността от доказателства, а следва да анализира само тези, които се оспорват, за да отговори изчерпателно на наведените в жалбата или протеста доводи. Подобна теза е възприета в константната съдебна практика, напр. Реш. № 372/01.10.12г. по н.д. № 1158/12 ВКС, III н.о. В случая обаче от страна на подсъдимия, подал чрез защитника си инициращия въззивното производство документ, нито в депозираната въззивна жалба, нито в последствие в хода на самото въззивно производство се навеждат конкретни доводи за превратно и необосновано тълкуване на събраните доказателства. Въпреки това и в изпълнение на служебните си задължения по чл.314 ал.1 НПК въззивният съд отново подчертава, че първостепенният съд подробно и аргументирано е анализирал по отделно и в съвкупност приобщените доказателствени източници, като не се установява превратно тълкуване, доколкото всеки един от тях е обсъден коректно и съгласно вложеното обстоятелствено съдържание.

След изследване на доказателствената основа и извличане на правно релевантните факти първостепенният съд е достигнал и до верни правни изводи. В рамките на доказаните факти законосъобразно е прието, че поведението на подс.С. се субсумира под състава на вменените му престъпления, респ. приложимият материален закон е вярно и точно интерпретиран.

Правилно е очертан непосредствения обект на престъпно посегателство и за двете процесни престъпления, а именно обществените отношения, свързани с опазване честта и достойнството на личността.

Правилно са преценени събраните доказателства както касателно авторството на престъпните деяния, така и касателно инкриминираната дата, място и начин на реализиране на съответното изпълнително деяние.

Съобразно доказателствата по делото се установява по изискуемия съгл.чл.303 ал.2 НПК несъмнен начин, че именно подс.С. на 18.09.19г. в гр.София е изрекъл инкриминираните изрази – от една страна е нарекъл тъжителя В. „лъжец“, а от друга страна е изрекъл думите, че същият „само след няколко години депутатство лъже ... зам.председателят на ВМРО лъже брутално в голяма централна медия“, заявявайки обстоятелството, че името на А. не фигурира в наименованието на регистрираната КП Обединени патриоти – НФСБ, А. и ВМРО. Доказано е, че горните твърдения са разпространени чрез печатно произведение (в случая в-к 24 часа), като към инкриминираната дата както подс.С., така и тъжителят В. са притежавали длъжностното качество на депутати.

Престъплението по чл.146 ал.1 НК запрещава под страх от наказателна отговорност казването или извършването на нещо унизително за честта или

достоинството на другото в негово присъствие. От тук следва, че обидата е съзнателно, целенасочено унижаване чувството на лично достойнство на пострадалия чрез думи и/или действия, които по своето съдържание противоречат на изискванията за морално благоприличие и добрите нрави /в такава насока е и Реш. № 20 от 14.07.1998 г. по к.д. № 16/98 г. на КС на РБ/. От обективна страна авторът на обидата си служи със словесна информация под формата на мнение, оценка, метафори или епитети, които не съдържат проверими факти от обективната реалност, а представляват субективно личностно мнение. За да е съставомерна обидата, освен това е необходимо обидните изрази да са възприемат пряко или опосредено от обидения. Необходим елемент от обективна страна е и персоналната индивидуализация на нейния адресат, доколкото предмет на посегателство на обидата и респективно защитата от страна на НК е честта и достойнство на конкретна личност. В тази насока и както се сочи по-горе, подс.С. е реализирал изпълнителното деяние, изричайки обидната по своето съдържание квалификация за личността на пострадалия, а именно директно твърди за тъжителя В., че е лъжец. Самата обида е разпространена чрез в-к 24 часа, респ. чрез общодостъпна медия, разпространявана чрез неограничен кръг от лица, като е възприета от тъжителя.

Престъпният състав по чл.147 ал.1 НК предвижда от обективна страна разгласяване на неистинно позорно обстоятелство за пострадалия или приписване на неизвършено от него престъпление. Законът предвижда две възможни алтернативи на изпълнителното деяние, като в случая частното обвинение инкриминира поведението на подсъдимия по разгласяване на позорно обстоятелство. За реализиране на съставомерното деяние се изисква осъществяване на активни действия, изразяващи се в довеждане до знанието на трети лица на твърдения за съществуване на определен факт, свързан с личността на ЧТ, с укорими от гледна точка на морала прояви от личния му живот, обществени или служебни прояви, които е нужно да неверни и да накърняват доброто му име в обществото, тъй като характеризират отрицателно неговата личност. По своя характер престъплението по чл.147 ал.1 НК е резултатно такова, като следва твърденията в горния смисъл да са узнани от поне едно трето лице.

В конкретния случай и съобразно безспорните доказателствата, се установява по категоричен начин изречените от подс.С. инкриминирани изрази, посредством които е разгласил позорно обстоятелство за И.В.. Изрично подсъдимият сочи заеманата от последния длъжност на депутат и на зам.председател на парламентарната група и директно сочи на изречени от В. лъжливи твърдения досежно наименованието на коалиционното обединение, в което и двамата участват. Доказано е по безспорен начин и обстоятелството, че пострадалият на 16.09.19г. е коментирал наименованието на парламентарната група, което е ПГ Обединени патриоти и действително не включва изброяване имената на участващите в нея политически партии. Т.е. изложените от подсъдимия твърдения се явяват неверни такива.

В мотивите към проверяваната присъда са посочени правните характеристики на процесните престъпления, като са изложени и напълно обосновани и аргументирани изводи за установените квалифициращи елементи и доколкото въззивната инстанция не намира основание за промяна, то препраща към същите.

Първостепенният съд е дал отговор и на наведените пред него защитни възражения и наведените в тази вр. доводи са напълно споделими и от настоящия съдебен състав. В допълнение се подчертава, че да, действително гражданите притежават конституционно гарантираното им право на свободно изразяване, но същото не следва да се противопоставя и конкурира с честта и достойнството на други лица. Многократно ЕСПЧ е имал възможност да се произнесе, че ограниченията на свободата на словото трябва да се тълкуват стеснително и да бъдат необходими в едно демократично общество. Настоящият съд изцяло се солидаризира с това становище, но счита, че в разглеждания случай подсъдимият е преминал границите на приемливите в етичен аспект формулировки на субективните оценки и на разгласените позорни твърдения. Действително в случая и тъжителят и подсъдимият са публични личности и работата им е поставено във вниманието на обществеността. Съгласно практиката на ЕСПЧ, недопустимо е ограничаването свободата на изразяване в случай, че отправената към публичната фигура критика разкрива слабости и недостатъци в нейната работа или касае аспекти от обществената дейност на съответното лице. По настоящото дело обаче подс. С. говори за тъжителя и не коментира професионалните му качества, а го напада словесно като личност. Не следва под идеята за свобода на изразяването в едно демократично общество да се отправят позорящи и клеветнически за личността твърдения. Инкриминираните изрази по разглежданото дело по своето естество не представляват част от "свободна политическа дискусия". Инкриминираните изрази и за двете престъпления засягат пряко личностната самооценка на самия тъжител и тази на останалите членове на обществото за неговия професионализъм и етика.

Правилни и аргументирани са мотивите на контролираната инстанция и относно субективната страна на процесните престъпления, извършени в условията на пряк умисъл. Подсъдимият е съзнавал общественоопасния характер на деянията си, съзнавал е обсъдените по-горе техни обективни признаци, предвиждал е общественоопасни последици и е целял тяхното настъпване. Субективната страна на деянието се доказва по убедителен начин от доказателствените материали, от които се установява и неговата обективна страна. В случая се касае за целенасочено отправяне на обидни изрази и целенасочено разгласяване на неверни позорящи обстоятелства, като целта се изразява в накърняване честта и достойнството на пострадалия.

При определяне на наказанието правилно СРС отново е подходил правилно – отчел е законово регламентирани предели на предвиденото за съответното престъпление наказание, отчел е пряката забрана по чл. 78а ал. 7

НК, данните за личността на подсъдимия и конкретиката по делото. По мнение на въззивния съд, отделните наказания за двете отделни процесни престъпления са правилно определени по вид и размер. Единственият съзиран пропуск касае липсата на групиране на наложените две отделни наказания по реда на чл.23 НК. Съобразно доказателствата по делото, престъпленията са реализирани в условията на реална съвкупност и по силата на горната норма следва да се определи едно общо наказание в размер на най-тежкото такова, измежду наложените такива, а именно глоба в размер на ПЕТ ХИЛЯДИ лв.

Мотивиран от изложеното , СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НК, XX II-ти въззивен състав

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ присъда от 01.12.2021., постановена по НЧХД № 16785/2019 г. по описа на СРС – НО, 16-ти състав, като на осн.чл.23 НК ОПРЕДЕЛЯ по отношение на подс.В. Н. С., със снета самоличност и ЕГН: ***** едно общо наказание в размер на най-тежкото такова, измежду тези, наложени му с обжалваната присъда, а именно ГЛОБА в размер на 5 000лв.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата ѝ част

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____